



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 162. Quid notandum sit circa obligationem alendi vel aliter juvandi
proles, aut proximè agnatos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

1. Ingratitudo, (nisi in gratiam patris redierit, ipsumque penituerit ante testamentum conditum) ut si affecit patrem gravi injuriā, vel ejus vitæ insidiatus est, vel manus injecit, vel maleficiis se immiscuit. Bonac. §. 1. ex Cen. Sanch. Azor, Molina &c.

2. Si novercam, seu patris uxorem cognoverit carnaliter: Si parenti furioso, vel carcere detento noluit succurrere fide-jubendo: Si impediērit patrem testari: Si bona Parentum dilapidaverit, cum gravi ipsorum dispendio.

3. Si filia minor 25. annis luxuriosam vitam elegerit, &c. Circa quas,

Nota. Valere has causas, quando filius aliunde habet, unde vivat: nam alimentis ad vitam necessariis privari non potest, cum debeantur Jure naturæ, quod à Jure Civili tolli non potest. Bonac. §. 3. ex Sanch. Molin. Azor, Reginald. Fill. Trull. L. 4. c. 1. Dub. 3. n. 15. Et Tom. 2. L. 7. c. 18. T. 10. cc

ADDENDA.

Q. 162. Quid notandum sit circa obligationem 696
alendi vel aliter juvandi proles, aut proxime agnatos.
R. §. 1. Apud aliquos Authores legitur patrem teneri curare, ut filii literis operam dent, quod Gobat in Quin. T. 5. c. 28. n. 15. sic intelligit, Parentes teneri dare operam, ut filii imbuantur iis artibus, quibus secundum statum suum postmodum honestè se possint alere, hinc infert n. 17. Parentes Nobiles aut Doctores, qui tenuioris sunt fortunæ, obligari ad curandum, ut filii instruantur literis, ut sic postmodum conformiter suo statui vivere possint.

§. 2. Mater primo triennio nihil tenetur dare 697
præter lac, unde si proli alia necessaria subministra-
verit sine animo donandi, potest repetere à patre,

non tantum si proles sit legitima, uti vult Layman
sed etiam si sit illegitima, Jura enim non distin-
guunt, ergo nec nos debemus distinguere. Quod
si mater ipsamet nequeat lac præbere proli, pater
tenebitur suis impensis nutricem conducere.
Si autem possit ipsamet, tenetur præbere vel
suis impensis nutricem conducere, Azor, Bonac.
Gob. num. 19.

698 §. 3. Filii etiam spurii alendi sunt ab heredibus
Parentum, uti habetur in Jure apud Gobat num. 3;
qui à Fisco, si bona patris ei sint addicta ob crimen
distinctum ab hæresi vel à laesa Majestate.

699 §. 4. Uxor filii est alenda à patre mariti, si filios
eam alere non possit, nec aliis velit, quia filii,
si uxores habent, incumbit alere uxores,
pater autem in defectu supplere debet vices filii,
Sanchez & Gobat num. 32.

700 §. 5. Frater, si dives est, secundum Gob. num. 33
tenetur fratrem etiam illegitimum alere,
secundum Jus L. Mariti ff de Jure dotium, testaturque
Bonac, de Leg. D. 6. P. 6. §. 1. n. 2. sæpius ita decisum
in Rota Romana.

701 §. 6. Si pater in filium Studiosum majores fecit
impensas sine animo donandi, potest eas detrahere
de parte ejus legitima, quia ad eas non tenebatur.
Si tamen ante mortem non statuerit, ut illi filio
subtrahantur, censetur condonasse, uti re ipsa
condonare potuit, neque possunt fratres illi fratri
ideo aliquid detrahere, ita cum aliis communiter
Azor & Gobat num. 36.

702 §. 7. Si pater nequeat alere proles, tenetur mater,
prius tamen tenetur Avus paternus, uti habent
Layman & alii apud Gob. in Exp. T. 10. num. 78;
quamvis addat usum præsentium temporum
esse contrarium.

§. 8. Parum probabilis videtur esse opinio 703 quorundam Juristarum apud Gob. suprà in Quin. num. 39, qui dicunt filios spirituales esse alendos à patribus spiritualibus, v.g. à patrinis suis, si Parentes naturales desint, nulla enim Lex vel consuetudo hoc habet.

Q. 163. Si dubitetur, quis è duobus sit pater, 704 à quo proles sit alenda. R. Casus tum habet locum, si duo eandem mulierem cognoverint, ita ut ipsamet nesciat aut probare non possit, an ex hoc an ex illo conceperit; in hoc casu AA. communiter apud Lugo de Just. D. 13. n. 19. & cum Bardi de Consc. D. 6. c. 9. §. 21. n. 2. dicunt partialiter teneri alere, quia saltem unus tenetur, & æquale est de utroque dubium, ergo debent æqualiter sustinere onus, non aliter ac si duo sagittam consecerint in bovem alterius, & nesciatur, utrā sagittā sit confixus, uterque tenetur contribuere, utì argumentatur Molina; aut utì si quis dederit consilium furtū, inquit Bardi, & secutum sit furtum, tenetur ad damnum, quamvis dubitet, an furtum ex suo consilio sit secutum, quia ob furtum secutum, cuius dedit causam, præsumi debet ex illa causa esse secutum, nisi probetur contrariū, uterque enim posuit causam generationis. Addunt Salas, Castrop. Oviedo & Diana, si unus eorum sit ditior vel nobilior, debere plus contribuere, quia obligatus fuisse proli suæ dare meliora alimenta: quòd si unus illorum non possit vel nolit, Az. Villalob. & Bonac. de usu Matrim. Q. 4. P. 15. dicunt alterum teneri ex integro, quia probari potest alterutrum esse patrem, quòd autem determinatè dici non possit, an sit hic vel ille, oritur ex malitia & peccato ipsum, ex quo non debent referre lucrum: Contradicunt plurimi alii apud Gob. in Quin. T. 5. c. 28. n. 41, quia